

Regeringens proposition

1975/76: 208

om ändrade beskattningsregler för vissa äldre tjänstepensionsförsäkringar m. m.;

beslutad den 26 maj 1976.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

G.E. STRÄNG

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändrade beskattningsregler för vissa äldre tjänstepensionsförsäkringar och för temporär efterlevandepension till make och därmed jämställd person.

För att undanröja vissa problem i samband med övergången till de nya regler för beskattning av pensionsförsäkringar som antogs år 1975 föreslås sålunda en ändring i ikraftträdandebestämmelserna. Ändringen berör äldre tjänstepensionsförsäkringar för arbetstagare i aktiebolag och ekonomisk förening som har bestämmande inflytande över företaget. Har sådan försäkring tagits på grund av ansökan som inkommit till försäkringsgivarens huvudkontor senast den 19 november 1975, får arbetsgivaren enligt förslaget avdrag för premie som erlagts under år 1976 med belopp motsvarande 30 % av arbetstagarens lön från företaget, dock högst med 60 000 kr.

Beträffande temporär efterlevandepension till make föreslås att den s. k. femårsregeln, som innebär att efterlevandepension till make i princip måste utgå under minst fem år, modifieras så att pensionsutbetalningarna skall kunna upphöra vid en i försäkringsavtalet angiven tidpunkt, oavsett vilken tid som förflutit från dödsfallet.

De nya bestämmelserna avses i princip gälla fr. o. m. 1977 års taxering.

1 Förslag till

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrives att punkt 1 av anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Anvisningar

till 31 §

1.¹ Med pension förstås dels belopp, som annorledes än i följd av försäkring utgår på grund av föregående tjänsteförhållande, dels belopp, som på grund av lagen om allmän försäkring utgår i form av folkpension eller tilläggs-pension, dels ock belopp som utgår på grund av pensionsförsäkring.

Med *pensionsförsäkring* förstås försäkring, som meddelas i här i landet bedriven försäkringsrörelse, om andra försäkringsbelopp icke skola utgå än ålderspension, invalidpension eller efterlevandepension. Med försäkrad avses den på vars liv försäkringen tagits eller, i fråga om invalidpension, den vars arbetsförmåga försäkringen avser. Med tjänstepensionsförsäkring förstås pensionsförsäkring, som har samband med tjänst och för vilken den försäkrades arbetsgivare åtagit sig att ansvara för betalning av hela avgiften.

I fråga om annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring skall försäkringstagaren vara den försäkrade. Har försäkringstagaren eller hans make eller person med vilken han sammanbor under äktenskapsliknande förhållanden barn under 16 år, får han taga försäkring avseende efterlevandepension på sin makes eller nyss avsedd persons liv, om sådant barn insättes som förmånstagare.

Ålderspension får icke börja utgå vid lägre ålder än 55 år. Om särskilda skäl föreligga, får dock regeringen eller, efter regeringens förordnande, riks-skatteverket efter ansökan besluta att pension får börja utgå vid lägre ålder.

Ålderspension får utgå högst så länge den försäkrade lever, men under den försäkrades livstid lägst fem år eller, om försäkringen skall upphöra när den försäkrade fyller 65 år, lägst tre år. Pensionen får under den första femårsperiod under vilken den utbetalas icke utgå med annat än samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande pensionsbelopp.

För ålderspension, som utgår enligt allmän pensionsplan gäller, om den skall upphöra innan den försäkrade avlider, vad därom utfästs enligt planen. Vad som enligt denna lag avses med allmän pensionsplan framgår av 28 § 1 mom. sjunde stycket.

Förmånstagare får ej insättas till annan ålderspensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring. Till tjänstepensionsförsäkring avseende ålderspension skall anställd vara förmånstagare.

Med invalidpension förstås pension som utgår till den försäkrade högst

¹Senaste lydelse 1975:1347.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

så länge denne är arbetsförmögen eller har nedsatt arbetsförmåga. Invaldipension får upphöra tidigast fem år efter det försäkringsavtalet träffades. I fråga om förmånstagare gäller föreskrifterna i föregående stycke.

Med efterlevandepension förstås pension, som efter den försäkrades död utgår till

1. den försäkrades make, varmed i detta sammanhang förstås person med vilken den försäkrade varit gift eller sammanbott under äktenskapsliknande förhållanden, eller

2. barn till den försäkrade eller till person som angivits under 1.

Efterlevandepension får utgå högst så länge den efterlevande lever och får under den första femårsperiod under vilken den utbetalas icke utgå med annat än samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande pensionsbelopp. Efterlevandepension till person som avses i föregående stycke 1. får upphöra när denne fyller 65 år eller ingår nytt äktenskap, men i annat fall under dennes livstid ej förrän fem år förflutit efter den försäkrades död. Efterlevandepension till barn, som avses i föregående stycke 2., skall upphöra senast när barnet fyller 20 år. Är barnet varaktigt oförmöget till arbete, får pension utgå så länge barnet lever. Har försäkring avseende efterlevandepension till barn tagits på sådan persons liv som avses i föregående stycke 1., skall pensionen upphöra senast när barnet fyller 16 år.

Efterlevandepension får utgå högst så länge den efterlevande lever och får under den första femårsperiod under vilken den utbetalas icke utgå med annat än samma belopp vid varje utbetalningstillfälle eller med stigande pensionsbelopp. Efterlevandepension till person som avses i föregående stycke 1. får upphöra när denne ingår nytt äktenskap, men i annat fall under dennes livstid ej förrän fem år förflutit efter den försäkrades död. *Har den försäkrade avlidit mindre än fem år före den tidpunkt då försäkringen eljest skulle ha upphört, får dock sådan efterlevandepension som nyss sagts upphöra vid sistnämnda tidpunkt.* Efterlevandepension till barn, som avses i föregående stycke 2., skall upphöra senast när barnet fyller 20 år. Är barnet varaktigt oförmöget till arbete, får pension utgå så länge barnet lever. Har försäkring avseende efterlevandepension till barn tagits på sådan persons liv som avses i föregående stycke 1., skall pensionen upphöra senast när barnet fyller 16 år.

Såsom efterlevandepension skall även anses pension, som utgår efter den försäkrades död oberoende av viss pensionstagares liv (försörjningsränta), under förutsättning

a) att försörjningsräntan är förenad med livsvarig ålderspension eller med sådan livsvarig efterlevandepension till make, som skall börja utgå ome-

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

delbart efter den försäkrades död, samt att försörjningsrättans årsbelopp icke överstiger den livsvariga pensionens årsbelopp,

b) att försörjningsranta skall kunna utgå endast till person som avses i nionde stycket,

c) att försörjningsranta skall utgå under lägst fem och högst tjugo år, dock med den inskränkningen att, då ranta är förenad med livsvarig ålderspension, ranta dock ej får utgå längre än till den tidpunkt, då den försäkrade skulle ha fyllt 90 år, och ej heller, vid pensionsålder över 70 år, under längre tid än som motsvarar skillnaden mellan 90 år och pensionsåldern,

d) att premier för försörjningsranta och den med denna förenade livsvariga pensionen skola erläggas under tid, som icke med mera än fem år understiger den tid under vilken försörjningsranta enligt avtalet längst skall utgå, samt att icke vid utgången av något kalenderår under förstnämnda tid det sammanlagda beloppet av erlagda premier överstiger det belopp, som vid samma tidpunkt skulle ha erlagts, om premiebetalningen jämnt fördelats på tid, som med fem år understiger den tid under vilken försörjningsranta längst skall utgå.

Vid tillämpningen av bestämmelserna under a) i nästföregående stycke skall efterlevandepension anses såsom livsvarig, även om pension skall upphöra vid omgifte.

Som förmånstagare till försäkring avseende efterlevandepension får insättas endast person till vilken efterlevandepension kan utgå enligt nionde och tionde styckena eller, vid försörjningsranta, person som angivits i nionde stycket.

Försäkringsvillkor, som med hänsyn till bestämmelserna i denna lag är avgörande för frågan huruvida försäkringen är att anses som pensionsförsäkring, skall intagas i försäkringsavtalet. Detta skall dessutom innehålla villkor att försäkringen icke får pantsättas eller belånas och ej heller ändras på sådant sätt att den ej längre uppfyller de föreskrifter, som angivas för pensionsförsäkring i denna lag, eller i andra fall än nedan föreskrives överlåtas eller återköpas. Avtalet får icke innehålla annat villkor än sådant som är förenligt med bestämmelserna om pensionsförsäkring i denna lag.

Under den försäkrades livstid får pensionsförsäkring endast överlåtas

1. till följd av anställningsförhållande, därvid försäkringen före eller efter överlåtelser skall ha karaktär av tjänstepensionsförsäkring,

2. på grund av utmätning liksom vid ackord eller konkurs eller

3. genom bodelning.

Ny ägare till pensionsförsäkring skall omedelbart underrätta försäkringsgivaren om förvärvet av försäkringen. Återköp av pensionsförsäkring får utan hinder av bestämmelserna i denna lag ske, om det tekniska återköpsvärdet uppgår till högst 10 000 kronor eller om särskilda skäl föreligga och

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

riksskatteverket på särskild ansökan medger det.

Mot beslut, som riksskatteverket meddelat i ärende enligt denna anvisningspunkt, får talan icke föras.

Med kapitalförsäkring förstås annan livförsäkring än pensionsförsäkring. Till kapitalförsäkring hänföres mot statens grupplivförsäkring svarande förmån från kommun, även om förmånen icke utgår på grund av försäkring.

Försäkring som enligt denna lag är att hänföra till pensionsförsäkring får anses såsom kapitalförsäkring, om förbehåll härom intagits i avtalet vid dess ingående.

Premiefrielseförsäkring skall anses tillhöra samma slag av försäkring som huvudförsäkringen.

För att sjuk- eller olycksfallsförsäkring skall anses ha tagits i samband med tjänst erfordras, att enligt anställningsavtalet skyldighet föreligger för arbetstagare att ha sådan försäkring eller att, om sådan skyldighet icke föreligger, premier för försäkringen skola gäldas av arbetsgivaren eller av denne jämte arbetstagaren. Härutöver fordras att till försäkringsanstalten anmäles att försäkringen har tagits i samband med tjänst.

Till livränta räknas även höjning av livräntan och sådant tillägg till denna som skall utgå under livräntans fortsatta bestånd.

Denna lag träder i kraft en vecka efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling och tillämpas första gången vid 1977 års taxering.

2 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrives att 8 § lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

De nya bestämmelserna i 19 §, 28 § 1 mom. samt punkt 1 av anvisningarna till 22 §, punkt 6 av anvisningarna till 25 § och punkt 2 av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen (1928:370) tillämpas första gången vid 1977 års taxering. Äldre bestämmelser gäller vid 1976 års taxering och i fråga om eftertaxering för år 1976 och tidigare år. Vidare får arbetsgivare tillämpa äldre bestämmelser jämväl beträffande utfästelse om pension som lämnats skriftligen senast den 31 december 1975.

I fråga om pensionsutfästelse till arbetstagare med sådant bestämmande inflytande i aktiebolag eller ekonomisk förening som avses i de nya bestämmelserna i punkt 2 c av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen gäller dock följande. De nya bestämmelserna i punkt 1 av anvisningarna till 22 §, punkt 6 av anvisningarna till 25 § och punkt 2 c av anvisningarna till 29 § tillämpas första gången vid 1977 års taxering samt i det fall pensionsförsäkring tagits på grund av ansökan, som inkommit till försäkringsgivarens huvudkontor efter den 24 april 1975, redan vid 1976 års taxering. För räkenskapsår, som avslutats efter den 30 juni 1975, får avdrag för medel, som avsatts till pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m. m., endast ske för att uppbringa stiftelsens tillgångar i vad de är hänförliga till sådan arbetstagare till vad som motsvarar arbetsgivarens pensionsreserv

I fråga om pensionsutfästelse till arbetstagare med sådant bestämmande inflytande i aktiebolag eller ekonomisk förening som avses i de nya bestämmelserna i punkt 2 c av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen gäller dock följande. De nya bestämmelserna i punkt 1 av anvisningarna till 22 §, punkt 6 av anvisningarna till 25 § och punkt 2 c av anvisningarna till 29 § tillämpas första gången vid 1977 års taxering samt i det fall pensionsförsäkring tagits på grund av ansökan, som inkommit till försäkringsgivarens huvudkontor efter den 24 april 1975, redan vid 1976 års taxering. *Har pensionsförsäkring tagits på grund av ansökan, som inkommit till försäkringsgivarens huvudkontor senast den 19 november 1975, får dock i stället för vad som angivits i punkt 2 c av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen avdrag för premie som erlägges för försäkringen under år 1976 åmätas med högst 30 procent av den lön som under*

Nuvarande lydelse

enligt allmän pensionsplan. Redovisas för sådant räkenskapsår enligt bestämmelserna i nämnda lag pensionsskuld under rubriken Avsatt till pensioner i balansräkningen, får avdrag åtnjutas för ökad avsättning endast i den mån ökningen är erforderlig för att trygga pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan. I övrigt tillämpas i fråga om räkenskapsår som här avses de nya bestämmelserna i 28 § 1 mom. sjunde stycket tredje punkten för arbetstagare varom fråga är i detta stycke.

Föreslagen lydelse

detta år utgivits till arbetstagaren, dock högst med 60 000 kronor. För räkenskapsår, som avslutats efter den 30 juni 1975, får avdrag för medel, som avsatts till pensionsstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m. m., endast ske för att uppbringa stiftelsens tillgångar i vad de är hänförliga till sådan arbetstagare till vad som motsvarar arbetsgivarens pensionsreserv enligt allmän pensionsplan. Redovisas för sådant räkenskapsår enligt bestämmelserna i nämnda lag pensionsskuld under rubriken Avsatt till pensioner i balansräkningen, får avdrag åtnjutas för ökad avsättning endast i den mån ökningen är erforderlig för att trygga pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan. I övrigt tillämpas i fråga om räkenskapsår som här avses de nya bestämmelserna i 28 § 1 mom. sjunde stycket tredje punkten för arbetstagare varom fråga är i detta stycke.

Föreligger särskilda skäl får riksskatteverket besluta att avdrag för kostnad, som hänför sig till tid före ikraftträdandet, får medgivas med högre belopp än som följer av bestämmelserna i denna paragraf. Mot riksskatteverkets beslut får talan ej föras.

Denna lag träder i kraft en vecka efter den dag då lagen enligt uppgift på den utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

FINANSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1976-05-26

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden Sträng, Andersson, Johansson, Holmqvist, Aspling, Lundkvist, Geijer, Lidbom, Carlsson, Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Zachrisson, Leijon, Hjelm-Wallén. Peterson

Föredragande: statsrådet Sträng

Proposition om ändrade beskattningsregler för vissa äldre tjänstepensionsförsäkringar m. m.

1 Inledning

Hösten 1975 beslutade statsmakterna om nya beskattningsregler för pensionsförsäkringar och arbetsgivares kostnader för tryggande av anställdas pensionering (prop. 1975/76:31, SkU 1975/76:20, rskr 1975/76:132, SFS 1975:1347-1354). Till grund för lagstiftningen låg livförsäkringsskattekommitténs (Fi 1971:07) delbetänkande (SOU 1975:21) Pensionsförsäkring-Avdragsrätt vid inkomstbeskattningen för försäkringspremie och kontoavsättning m. m. De nya reglerna tillämpas första gången vid 1977 års taxering. I några fall är dock de nya reglerna tillämpliga redan vid 1976 års taxering.

Lagstiftningen innebar en genomgripande ändring av de regler som hittills hade gällt på detta område. Redan i propositionen betonades att den inte löste alla problem i sammanhanget. Riksdagen begärde också uttryckligen att vissa angivna frågor skulle tas upp till särskild prövning (rskr 1975/76:132). Regeringen bemyndigade mig att tillkalla en sakkunnig (Fi 1976:02) för att se över de frågor som hade berörts i propositionen och i riksdagens skrivelse.

Personförsäkringsdelegationen inom Försäkringsbranschens Serviceaktiebolag (delegationen) har i skrivelse till finansdepartementet anhållit att regeringen förelägger 1975/76 års riksmöte proposition om ändrade beskattningsregler beträffande vissa äldre tjänstepensionsförsäkringar och beträffande efterlevandepension till make.

Efter remiss har yttranden över delegationens framställning avgivits av riksskatteverket (RSV) och försäkringsinspektionen.

Då de av delegationen väckta frågorna, som i och för sig faller inom den sakkunniges uppdrag, bör bringas till en snar lösning är det lämpligt att de tas upp redan nu och inte i samband med behandlingen av den sakkunniges förslag.

2 Nuvarande regler

2.1 Avdrag för premie för tjänstepensionsförsäkring

En utgångspunkt för den nya lagstiftningen om pensionsförsäkringar m. m. är att avdragsrätten för kostnad för pensionering skall begränsas så att endast verkliga pensioneringsbehov tillgodoses med obeskattade medel. För att uppnå detta syfte har fastställts dels vissa kvalitativa villkor som måste vara uppfyllda för att en försäkring skall räknas som pensionsförsäkring och dels kvantitativa begränsningar i själva avdragsrätten. Pensionsförsäkring behandlas antingen som tjänstepensionsförsäkring eller som annan pensionsförsäkring. Med tjänstepensionsförsäkring förstås enligt punkt 1 av anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen (1928:370), KL, pensionsförsäkring som har samband med tjänst och för vilken den försäkrades arbetsgivare har åtagit sig att ansvara för betalning av hela avgiften.

De kvalitativa villkor som måste vara uppfyllda för att en försäkring skall räknas som pensionsförsäkring är i huvudsak desamma för tjänstepensionsförsäkringar och andra pensionsförsäkringar. Villkoren innebär bl. a. att försäkringen måste ha meddelats i här i landet bedriven försäkringsrörelse och att andra försäkringsbelopp än ålderspension, invalidpension och efterlevandepension inte får utgå på grund av försäkringen. I nämnda anvisningspunkt finns detaljerade bestämmelser om vad som förstås med ålders-, invalid- och efterlevandepension.

De kvantitativa begränsningarna i avdragsrätten har däremot erhållit olika utformning för tjänstepensionsförsäkringar och andra pensionsförsäkringar. Avdrag för premie för annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring medges som allmänt avdrag enligt 46 § 2 mom. KL om försäkringen ägs av den skattskyldige. Avdraget får inte överstiga 30 % av inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse och 10 % av övrig A-inkomst, allt beräknat på en sammanlagd A-inkomst av högst tjugo gånger det basbelopp som enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring bestämts för januari månad året före taxeringsåret. Enligt en alternativregel får avdraget i stället beräknas till högst 7 000 kr. jämte 30 % av inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse intill en sammanlagd A-inkomst av 23 000 kr.

Beträffande arbetsgivares avdrag för kostnad för tjänstepensionsförsäkring gäller följande. Enligt punkt 2 c av anvisningarna till 29 § KL får arbetsgivare vid beräkning av inkomst av rörelse göra avdrag för så stor del av kostnaderna för pensionsförsäkring som behövs för att helt eller delvis trygga pensions-

åtagande enligt allmän pensionsplan. Motsvarande gäller beträffande jordbruksfastighet och annan fastighet (punkt 1 sjätte stycket av anvisningarna till 22 § resp. punkt 6 av anvisningarna till 25 § KL). Med allmän pensionsplan avses dels allmän pensionsplan enligt 4 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse, m. m. (tryggandelagen) och dels – om pensionsåtagande enligt allmän pensionsplan inte föreligger – pensionsåtagande som ryms inom vad som är sedvanligt enligt allmän pensionsplan i fråga om arbetstagare med motsvarande uppgifter eller hans efterlevande (28 § 1 mom. sjunde stycket KL).

Enligt punkt 2 e av anvisningarna till 29 § KL kan RSV, om särskilda skäl föreligger, bl. a. medge avdrag för kostnader för att trygga pensionsutfästelse genom pensionsförsäkring utöver vad som följer av tidigare angivna regler. I prop. 1975/76:31 nämns som ett fall där dispens skulle kunna medges att en anställd som varit yrkesverksam under betydande tid pensioneras i förtid med fulla förmåner. Skatteutskottet har framhållit att frågan om avdragsrätt för tjänstepensionsförsäkring för huvuddelägare i mindre företag bör kunna prövas dispensvägen eftersom avdragsutrymmet är svårt att bedöma i dessa fall (SkU 1975/76:20 s. 54 f.).

Övergångsbestämmelserna till de nya regler som här återgetts har intagits i lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370), i det följande kallad ikraftträdandelagen.

De nya kvalitativa rekvisiten, dvs. villkoren för att en försäkring skall anses utgöra pensionsförsäkring, tillämpas första gången vid 1977 års taxering. Har pensionsförsäkring tagits i överensstämmelse med ansökan, som kommit in till försäkringsgivarens huvudkontor före utgången av år 1975, gäller dock äldre bestämmelser alltjämt (2 § ikraftträdandelagen).

Beträffande arbetsgivares avdrag för premier för tjänstepensionsförsäkring gäller likaledes som huvudregel att de nya bestämmelserna tillämpas första gången vid 1977 års taxering. Har utfästelse om pension lämnats skriftligen senast den 31 december 1975 får dock äldre bestämmelser tillämpas även i fortsättningen (8 § första stycket ikraftträdandelagen).

Särskilda övergångsbestämmelser gäller dock i fråga om avdrag för kostnader för pensionsutfästelse till sådan arbetstagare i aktiebolag eller ekonomisk förening som har bestämmande inflytande över företaget. I dessa fall skall de nya bestämmelserna tillämpas vid 1977 års taxering även om pensionsutfästelsen lämnats före utgången av år 1975. Har försäkringen tagits på grund av ansökan, som kommit in till försäkringsgivarens huvudkontor efter den 24 april 1975, dvs. den dag då livförsäkringsskattekommittén lämnade sitt delbetänkande (SOU 1975:21), tillämpas de nya reglerna redan vid 1976 års taxering (8 § andra stycket ikraftträdandelagen). Till grund för bedömning av om en arbetstagare har bestämmande inflytande läggs det samlade innehavet av aktier eller andelar hos arbetstagaren själv jämte hans föräldrar, far- eller morföräldrar, make, avkomling eller avkomlings make, syskon eller syskons make eller avkomling samt dödsbo vari någon av de nämnda personerna är delägare.

Om särskilda skäl föreligger får RSV enligt 8 § tredje stycket ikraftträdandelagen besluta att avdrag för kostnad som hänför sig till tid före ikraftträdandet – dvs. tid före den 1 januari 1976 – får medges med högre belopp än som följer av de här beskrivna övergångsbestämmelserna. Med stöd av denna dispensregel har RSV den 18 december 1975 utfärdat anvisningar (RSV Dt 1975:52) angående avdrag för erlagd begynnelse- eller engångspremie för tjänstepensionsförsäkring, som tecknats under tiden den 25 april–den 19 november 1975, dvs. under tiden mellan den tidpunkt då livförsäkringsskattekommittén lämnade sitt delbetänkande och den tidpunkt då proposition i ämnet överlämnades till riksdagen. Anvisningarna innehåller bl. a. följande. Utan hinder av bestämmelserna i 8 § andra stycket ikraftträdandelagen bör arbetsgivare medges avdrag för erlagd begynnelse- eller engångspremie för tjänstepensionsförsäkring, som tagits på grund av ansökan som kommit in till försäkringsgivarens huvudkontor under nyss angiven tid, med högst 30 % av den försäkrades vid taxering till statlig inkomstskatt redovisade A-inkomst. Avdrag får dock inte göras med högre belopp än 54 000 kr. Yrkas avdrag även för premie för tjänstepensionsförsäkring på grund av ansökan efter den 19 november 1975 bör anvisningarna inte tillämpas utan frågan om den skattskyldige bör medges avdrag för någon del av avgifterna får bedömas enligt 8 § ikraftträdandelagen.

2.2 Temporär efterlevandepension till make

Som efterlevandepension anses pension, som efter den försäkrades död utgår till den försäkrades make eller till hans eller hans makes barn. Med make avses i detta sammanhang även person med vilken den försäkrade har varit gift eller har sammanbott under äktenskapsliknande förhållanden. Efterlevandepension kan vara antingen livsvarig, dvs. utgå så länge den efterlevande lever, eller temporär, vilket innebär att den utgår under en begränsad del av den efterlevandes livstid. Temporär efterlevandepension till make får upphöra när den efterlevande maken fyller 65 år eller ingår nytt äktenskap men skall annars utgå under minst 5 år. Varken livsvarig eller temporär efterlevandepension får utgå med sjunkande belopp under den första femårsperioden (nionde och tionde styckena av punkt 1 av anvisningarna till 31 § KL).

3 Delegationens framställning

3.1 Avdrag för premier för vissa äldre tjänstepensionsförsäkringar

Delegationen utgår ifrån att den under våren 1976 tillsatta utredningen (Fi 1976:02) kommer att ta sikte främst på pensionsåtaganden som görs från och med år 1976. I fråga om äldre åtaganden skall de nya reglerna

tillämpas fullt ut vid 1977 års taxering och i vissa fall redan vid 1976 års taxering. Det är de nya skattereglernas verkan i fråga om redan tecknade tjänstepensionsförsäkringar för anställda med bestämmande inflytande som nu skapar problem för en mycket stor grupp av försäkringstagare. Förnyelsepremier avseende sådana försäkringar – mestadels tecknade år 1974 eller tidigare – förfaller i stort antal under hela år 1976. Även om premien inte är större än vad avgiften för en fullständig ITP-försäkring skulle vara, är det med hänsyn till försäkringens utformning i de flesta fall ovisst om avdrag kommer att kunna medges. En fullständig anpassning till de försäkringsförmåner som förekommer i allmän pensionplan – vilket de nya reglerna kräver – är i regel inte möjlig, eftersom flertalet av ifrågavarande försäkringsgivare saknar grunder för kollektiv tjänstepensionsförsäkring (annat än i fråga om försäkring av egen personal). Om försäkringarna skulle ändras så att förmånerna med säkerhet rymdes inom vad som gäller enligt allmän pensionsplan skulle pensionsförmånerna därför på väsentliga punkter bli sämre än enligt planen. Om försäkringsgivaren i detta läge efter eget skön föreslår sådana ändringar av försäkringarna att förmånerna någorlunda kommer att likna ITP-planens riskerar man å ena sidan att avdrag ändå inte kan medges och å andra sidan att det – sedan den pågående översynen (Fi 1976:02) av bestämmelserna genomförts – visar sig att försäkringsförmånerna inskränkts onödigt mycket. Dessutom pågår f. n. förhandlingar om ändring av ITP-planen med anledning av att pensionsåldern inom den allmänna försäkringen sänkts, och det är därför ovisst vilken omfattning ITP-planen kommer att ha under de närmaste åren. I de få fall då försäkringsförmånerna som sådana är av samma slag som inom allmän pensionsplan (ren ålderspensionsförsäkring samt temporär barnpensionsförsäkring avseende visst barn) kan försäkringsgivaren likväl i praktiken inte bedöma huruvida försäkringen uppfyller den tillämpliga pensionsplanens bestämmelser om pensionsbeloppets storlek och om intjänandetid.

Delegationen påpekar att ett likande problem tidigare har förelegat beträffande avdragsrätten för begynnelse- eller engångspremie för tjänstepensionsförsäkring som tecknats under tiden den 25 april–den 19 november 1975, men att detta problem lösts genom RSV:s anvisningar i ämnet (RSV Dt 1975:52). Enligt delegationens uppfattning skulle ytterligare ett övergångsproblem kunna lösas inom ramen för gällande dispensregler, nämligen frågan om avdrag vid 1977 eller 1978 års taxering för andra premier som före den 1 januari 1976 har betalats för tjänstepensionsförsäkringar för anställda med bestämmande inflytande. Delegationen syftar här på begynnelse- eller engångspremier för försäkringar tecknade senast den 24 april 1975 samt förnyelsepremier erlagda före den 1 januari 1976. Generella anvisningar borde enligt delegationens mening med stöd av 8 § tredje stycket ikraftträdandelagen kunna utfärdas av RSV i fråga om avdrag även för sådana premier.

Problemet rörande avdragsrätt för under år 1976 erlagda förnyelsepremier synes däremot inte kunna lösas utan en lagändring eftersom nyssnämnda dispensregel endast avser kostnad som hänför sig till tid före den 1 januari

1976 och dispensregeln i punkt 2 e av anvisningarna till 29 § KL inte torde kunna läggas till grund för generella anvisningar av den art som det här gäller. Försäkringsbolagen kommer därför – om ingen lagändring sker – att bli nödsakade att i stor omfattning uppmana försäkringstagarna att för säkerhets skull söka individuell dispens med stöd av sistnämnda regel. Detta skulle medföra ytterligare svårigheter för såväl försäkringstagarna som myndigheterna.

Av nu anförda skäl hemställer delegationen om ändring i dispensregeln i 8 § tredje stycket ikraftträdandelagen. Delegationens förslag innebär i huvudsak följande. I fråga om pensionsförsäkring för anställda med bestämmande inflytande som tagits på grund av ansökan, som inkommit till försäkringsgivarens huvudkontor senast den 19 november 1975, föreslås RSV få besluta att sådant avdrag får medges även för kostnad som hänförs till tid efter utgången av år 1975. I sistnämnda fall bör dock avdraget inte få överstiga 30 % av lön eller annan kontant ersättning som under beskattningsåret har utgivits till arbetstagaren och inte heller sex gånger det basbelopp som enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring bestämts för januari månad det kalenderår varunder beskattningsåret gått till ända. Om beskattningsåret omfattar annan tid än tolv månader bör nämnda begränsning jämkas med hänsyn härtill.

Delegationen anför att frågan om avdragsrätt för under år 1976 erlagda förnyelsepremier brådskar och att det därför vore önskvärt att en proposition om ändring av 8 § tredje stycket ikraftträdandelagen kunde föreläggas riksdagen redan under våren 1976.

3.2 Temporär efterlevandepension till make

Under perioden 1951–1975 gällde enligt åttonde stycket av punkt 1 av anvisningarna till 31 § KL att om annan efterlevandepension än försörjningsränta skulle "upphöra eller nedsättas viss tid efter den försäkrades död", denna tid inte fick understiga fem år. En motsvarande bestämmelse gällde för ålderspension. På förfrågan från försäkringsbolagen hade bevillningsutskottet (BeU 1950:49 s. 69) meddelat att bestämmelsen i fråga enligt utskottets mening inte borde hindra att försäkring avseende efterlevandepension avtalades så, att pensionen skulle upphöra då pensionstagaren uppnådde viss ålder.

Pension som upphör vid viss ålder är enligt delegationen den traditionella formen för efterlevandepension till förmån för barn. Delegationen framhåller emellertid att sådan pension i åtskilliga fall även kan vara en lämplig försäkringsform till förmån för make och att sådana pensioneringsbehov under perioden 1951–1975 har kunnat tillgodoses till lägsta möjliga kostnad för den försäkrade.

I de nya bestämmelserna i punkt 1 i tionde stycket av anvisningarna

till 31 § KL görs skillnad mellan efterlevandepension till förmån för make och efterlevandepension till förmån för barn. Femårsregeln gäller endast i fråga om makepension; sådan pension får i regel inte upphöra eller minskas förrän "fem år förflutit efter den försäkrades död". Undantag görs (frånsett omgifte) endast för det fall att pensionen skall upphöra exakt vid den tidpunkt då maken fyller 65 år. Jämfört med bevillningsutskottets tolkning av den tidigare gällande bestämmelsen innebär detta en skärpning, eftersom ingen annan upphörandeålder än 65 år tillåts som alternativ till den femåriga utbetalningen. Bortsett från det fall då 65-årsregeln tillämpas är det således numera omöjligt att till förmån för make eller därmed jämställd person teckna försäkring av temporär efterlevandepension med bestämd sluttidpunkt för utbetalningarna. För att tillgodose behovet av temporär efterlevandepension intill en viss tidpunkt måste en försäkringstagare därför f. n. teckna en försäkring som kan ge pensionsutbetalningar även sedan behovet upphört. Detta förefaller ologiskt och fördyrar efterlevandeskyddet i onödan. Möjligheterna att tillgodose berättigade pensioneringsbehov skulle ökas, om femårsregeln modifierades på så sätt att pensionsutbetalningarna – oavsett den efterlevandes ålder – finge upphöra senast vid en försäkringavtalets angivna tidpunkt, även om den försäkrades död har inträffat mindre än fem år dessförinnan. En sådan ändring skulle även göra 65-årsregeln överflödig. Lämpligen kunde föreskrivas, att pensionsutbetalningarna skulle kunna upphöra vid *försäkringstidens* slut, dvs. vid den tidpunkt då försäkringen skulle ha upphört om den försäkrade inte hade avlidit.

Enligt delegationens uppfattning är det önskvärt att proposition även i denna fråga föreläggs riksdagen redan under våren 1976.

4 Remissyttrandena

4.1 Avdrag för premier för vissa äldre tjänstepensionsförsäkringar

RSV vitsordar delegationens uppfattning att det nu är svårt att fullständigt anpassa de äldre pensionsåtagandena för arbetstagare med bestämmande inflytande till ITP-planen. Det är därför mycket som talar för att avdragsrätten beträffande de äldre pensionsåtagandena nu inte generellt bör inskränkas genom den nya bestämmelsen i punkt 2 c av anvisningarna till 29 § KL. RSV har visserligen enligt punkt 2 e av anvisningarna till samma paragraf möjlighet att i enskilda fall pröva om högre avdrag än enligt dessa bestämmelser bör medges. Antalet dispensärenden i den nu aktuella kategorin kan dock väntas bli mycket stort. Redan i dag är antalet dispensärenden i anledning av de ändrade reglerna om beskattningen av pensionsförsäkringar så stort att en betydande ökning av dessa ärenden inte kan bemästras. RSV kan därför inte finna att möjligheten till individuell dispens utgör någon lämplig lösning i den situation som uppkommit i och med att den berörda utredningen (Fi 1976:02) tillsatts.

Delegationens förslag innebär, att RSV genom en lagändring skulle bemyndigas att meddela föreskrifter om avdragsrätt. Att RSV får möjlighet att meddela föreskrifter eller anvisningar är emellertid enligt verkets mening inte något lämpligt sätt att tillmötesgå delegationen. RSV anser att frågan skulle kunna lösas bättre genom att 8 § andra stycket ikraftträdandelagen ändrades så, att arbetsgivare i fråga om pensionsförsäkring för anställda med bestämmande inflytande sätts i ungefärligen samma situation som egenföretagarna såvitt gäller premier som betalas under år 1976.

Även *försäkringsinspektionen* tillstyrker med en smärre inskränkning delegationens förslag om ändring av 8 § tredje stycket ikraftträdandelagen. Inspektionen tillstyrker även att RSV utfärdar sådana kompletterande anvisningar som tillgodoser delegationens önskemål beträffande avdrag för premier som betalats under år 1975.

4.2 Temporär efterlevandepension till make

RSV anför att verket från skatterättsliga synpunkter inte vill motsätta sig bifall till framställningen. RSV påpekar att delegationens förslag egentligen bara är ett uttryck för önskemålet att nu åter knyta an till den tolkning av femårsregeln som 1950 års bevillningsutskott hade ställt sig bakom. Enligt RSV:s mening kan förslaget inte på något avgörande sätt sägas rubba de av riksdagen år 1975 antagna nya principerna för beskattning av försäkringstagare.

Försäkringsinspektionen avstyrker däremot framställningen och anför att några nya synpunkter i ämnet inte har framkommit sedan inspektionen i sitt remissyttrande över livförsäkringsskattekommitténs delbetänkande (SOU 1975:21) uttalat sig för att temporär efterlevandepension till make godtas endast under de förutsättningar som nu gäller.

5 Föredraganden

5.1 Inledning

Hösten 1975 beslutade statsmakterna om nya beskattningsregler för pensionsförsäkringar m. m. (prop. 1975/76:31, SkU 1975/76:20, rskr 1975/76:132, SFS 1975:1347–1354). Avsikten med denna lagstiftning var att motverka att pensionsförsäkringar utnyttjas i annat syfte än pensionering. Den nya lagstiftningen innebär genomgripande ändringar på ett komplicerat beskattningsområde. Det är därför naturligt att det efter någon tids praktisk tillämpning av reglerna visar sig att det behövs justeringar i olika avseenden. Redan under lagstiftningsarbetet uppmärksammades vissa frågor som behövde ytterligare övervägas. Med stöd av regeringens bemyndigande tillkallade jag under våren 1976 en särskild sakkunnig för att utreda dessa frågor (Fi 1976:02). Den sakkunnige är enligt sina direktiv oförhindrad att

ta upp även andra problem som kan ha uppstått vid genomförandet av den nya lagstiftningen. Avsikten är att utredningsarbetet skall bedrivas skyndsamt så att utredningen beträffande vissa i direktiven angivna frågor kan lägga fram förslag till lagstiftning vid en sådan tidpunkt att lagstiftningen kan tillämpas redan fr. o. m. 1977 års taxering.

Efter det att den sakkunnige tillkallades har Personförsäkringsdelegationen inom Försäkringsbranschens Serviceaktiebolag (delegationen) hemställt att två andra frågor som sammanhänger med de nya beskattningsreglerna för pensionsförsäkringar blir föremål för proposition redan till 1975/76 års riksmöte. Frågorna avser dels arbetsgivares avdrag för under år 1976 erlagda premier för äldre tjänstepensionsförsäkringar för anställda med bestämmande inflytande i företaget och dels de krav som har uppställts beträffande temporär efterlevandepension till make. Den förra frågan gäller närmast ett övergångsproblem i samband med genomförandet av den nya lagstiftningen och den senare i princip en anpassning av de nya reglerna i ett visst avseende till vad som tidigare har gällt. Båda dessa frågor faller i och för sig inom den allmänna ramen för den sakkunniges uppdrag. Den omständigheten att jag nu tar upp dem innebär givetvis inte att den sakkunnige är förhindrad att sedermera ånyo gå in på samma frågor.

5.2 Avdrag för premier för vissa äldre tjänstepensionsförsäkringar

Med tjänstepensionsförsäkring avses pensionsförsäkring som har samband med tjänst och för vilken den försäkrades arbetsgivare har åtagit sig att ansvara för betalning av hela avgiften. Försäkrad är den på vars liv försäkringen har tagits eller den vars arbetsoförmåga försäkringen avser.

Avdragsrätten för kostnad för pensionering begränsas i den nya lagstiftningen dels genom de kvalitativa villkor som måste vara uppfyllda för att pensionsförsäkring skall anses föreligga och dels genom kvantitativa begränsningar i själva avdragsrätten. Beträffande tjänstepensionsförsäkringar har den kvantitativa begränsningen utformats så att arbetsgivare får avdrag endast för så stor del av kostnaderna för pensionsförsäkring som behövs för att helt eller delvis trygga pensionsåtagande enligt s. k. allmän pensionsplan. Riksskatteverket (RSV) kan dock enligt en dispensregel medge att avdrag får göras med högre belopp.

De nya bestämmelserna om arbetsgivares avdrag tillämpas i regel första gången vid 1977 års taxering. Har skriftlig pensionsutfästelse lämnats före utgången av år 1975 får dock äldre bestämmelser tillämpas även i fortsättningen. Dessa övergångsbestämmelser gäller dock inte beträffande tjänstepensionsförsäkring avseende anställd hos aktiebolag eller ekonomisk förening som har ett bestämmande inflytande över företaget. I fråga om sådana försäkringar tillämpas de nya reglerna vid 1977 års taxering även om pensionsutfästelserna har lämnats före utgången av år 1975. Har försäkringen tagits på grund av ansökan som har kommit in till försäkringsgivarens hu-

vidkontor efter den 24 april 1975 gäller de nya bestämmelserna redan vid 1976 års taxering. RSV kan dock om särskilda skäl föreligger besluta att avdrag för kostnad som hänförs till tid före utgången av år 1975 får medges med högre belopp än som följer av de nya bestämmelserna. Med stöd av denna dispensregel har RSV utfärdat anvisningar om avdrag för begynnelse- eller engångspremie som under år 1975 har betalats för tjänstepensionsförsäkringar tecknade under tiden den 25 april–den 19 november 1975. Anvisningarna innebär i princip att arbetsgivaren kan få avdrag med belopp motsvarande 30 % av den försäkrades A-inkomst, dock högst med 54 000 kr.

Delegationen framhåller i sin framställning att de nya skattereglerna på detta område skapar problem i fråga om redan tecknade tjänstepensionsförsäkringar för anställda med bestämmande inflytande i sina företag. Om lagändring inte sker kommer försäkringsbolagen enligt delegationen att bli tvungna att i stor utsträckning uppmana försäkringstagarna att söka individuell dispens hos RSV beträffande avdragsrätten för förnyelsepremier som har erlagts under år 1976. Delegationen föreslår i princip att problemet löses genom att 8 § tredje stycket ikraftträdandelagen ändras så att RSV får möjlighet att utfärda generella anvisningar om att avdrag för kostnad som hänförs till tid efter utgången av år 1975 får medges med högst 30 % av till arbetstagaren utgiven lön, dock högst sex gånger det basbelopp som enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring bestämts för januari månad under det kalenderår då beskattningsåret utgått.

Såväl RSV som försäkringsinspektionen tillstyrker i sak delegationens framställning. RSV framhåller dock att anvisningar från verket inte är något lämpligt sätt att lösa frågan. Enligt RSV:s mening är det lämpligare att direkt ändra ikraftträdandelagen så att berörda försäkringstagare i fråga om avgifter som erläggs under år 1976 sätts i ungefär samma situation som egenföretagare. Försäkringsinspektionen godtar att frågan löses genom anvisningar från RSV, men föreslår att dessa får en något snävare utformning än delegationen har förordat.

För egen del får jag anföra följande. Den begränsning i avdragsrätten för premier för tjänstepensionsförsäkringar för anställda med bestämmande inflytande som enligt den nya lagstiftningen gäller från 1977 års taxering innebär att dessa försäkringar under år 1976 måste anpassas så att de överensstämmer med allmän pensionsplan. Detta kan medföra stora svårigheter för berörda försäkringsbolag dels därför att antalet försäkringar är mycket stort och dels därför att det med hänsyn till pågående förhandlingar om ändring i ITP-planen är ovisst vilken omfattning denna kommer att ha under de närmaste åren. Vidare kan den pågående översynen genom en särskild sakkunnig medföra att avdragsfrågan sedermera kommer i ett annorlunda läge. Nämda omständigheter medför att många arbetsgivare har svårt att bedöma i vilken omfattning de är berättigade till avdrag vid inkomsttaxeringen för under år 1976 erlagda premier för sådana försäkringar.

RSV har visserligen möjlighet att genom dispens i enskilda fall undanröja dessa svårigheter, men som verket har framhållit torde antalet dispensärenden av detta slag bli mycket stort. Jag delar därför RSV:s uppfattning att möjligheterna till individuell dispens inte utgör någon lämplig lösning och anser det samtidigt angeläget att det här aktuella övergångsproblemet får en snar lösning. För egenföretagare gäller f. n. att de får göra avdrag för premie för pensionsförsäkring med högst 30 % av inkomsten av rörelse, beräknat på en sammanlagd inkomst av högst tjugo gånger det basbelopp som har bestämts för januari månad året närmast före taxeringsåret. Det är enligt min mening lämpligt att knyta an till denna regel. Jag föreslår därför att arbetsgivare beträffande tjänstepensionsförsäkring som har för- anletts av ansökan som har kommit in till försäkringsgivarens huvudkontor senast den 19 november 1975 får göra avdrag för under år 1976 erlagd premie med högst 30 % av den lön som utgivits till arbetstagaren under år 1976, dock med begränsning motsvarande den som gäller för egenföretagare. Detta skulle innebära ett högsta avdragsbelopp av 58 200 kr. (=30 % av 20 basbelopp). Av praktiska skäl föreslår jag dock att högsta tillåtna avdragsbelopp avrundas till 60 000 kr. Ikraftträdandelagen bör ändras i enlighet härmed. Genom den här föreslagna lösningen torde delegationens önskemål beträffande avdrag för premier under 1976 vara tillgodosedda.

Delegationen har uttalat önskemål om att RSV – inom ramen för nuvarande dispensregel – därutöver lämnar vissa kompletterande generella anvisningar angående premier som har betalats under år 1975. Det är en uppgift för RSV att bedöma om behov föreligger av sådana anvisningar eller om de av delegationen åsyftade fallen bör lösas genom individuell dispens.

5.3 Temporär efterlevandepension till make

Efterlevandepension kan vara antingen temporär eller livsvarig. Temporär efterlevandepension till make och därmed jämställd person kan upphöra när den efterlevande uppnår 65 års ålder eller ingår nytt äktenskap. I övriga fall skall pensionen utgå under minst fem år. Pensionen får inte utgå med sjunkande belopp under den första femårsperioden.

Delegationen hemställer att kravet på att efterlevandepension till make inte får upphöra eller ändras förrän fem år förflutit efter den försäkrades död (femårsregeln) modifieras på så sätt att pensionsutbetalningarna – oavsett den efterlevandes ålder – får upphöra vid en i försäkringsavtalet angiven tidpunkt även om dödsfallet har inträffat mindre än fem år dessförinnan.

RSV anser att ett genomförande av förslaget inte skulle få några oacceptabla skattemässiga konsekvenser och tillstyrker därför framställningen. Försäkringsinspektionen däremot avstyrker bifall och framhåller att några nya synpunkter i ämnet inte har framkommit sedan nuvarande regel genomfördes.

För egen del får jag anföra följande. En femårsregel av i huvudsak motsvarande utformning som den nu gällande fanns även före 1975 års lagstiftning. Beträffande den regeln uttalade bevillningsutskottet år 1950 (BeU 1950:49) att regeln enligt utskottets mening inte utgjorde något hinder för att efterlevandepension upphörde då den försäkrade uppnådde viss ålder. Med stöd av detta uttalande torde sådana arrangemang ha godtagits som pensonsförsäkringar under tiden 1951–1975. Även om pensioneringssyftet i 1975 års lagstiftning är mera uttalat, vill jag inte motsätta mig att femårsregeln nu får en utformning motsvarande den innebörd som den äldre regeln tillades efter bevillningsutskottets uttalande år 1950. Jag tillstyrker alltså delegationens hemställan i denna del. Mitt förslag föranleder ändring i punkt 1 tionde stycket av anvisningarna till 31 § KL. Förslaget innebär bl. a. att försäkringen skall ha tecknats vid sådan tidpunkt och på sådana villkor att efterlevandepension utgår under minst fem år om försäkrings-tagaren avlider omedelbart efter det att försäkringsavtalet har ingåtts.

6 Ikraftträdande

De nya bestämmelserna om avdragsrätt för premier för vissa tjänstepensionsförsäkringar skall som framgår av det tidigare anförda tillämpas beträffande premiebetalningar som görs under år 1976. De nya reglerna om temporär efterlevandepension till make bör tillämpas första gången vid 1977 års taxering.

7 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anført hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att antaga inom finansdepartementet upprättade förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
2. lag om ändring i lagen (1975:1348) om ikraftträdande av lagen (1975:1347) om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).

8 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden har lagt fram.

